

Entrevista

Judith Barnés Martín, autora d'un estudi sobre Can Trinxet a partir d'una Beca L'H. Jove barcelonina llicenciada en humanitats i especialista en didàctica del patrimoni, ens parla de la històrica fàbrica tèxtil

“Can Trinxet m'ha obert tot un món que no m'esperava”

ENRIC GIL MESEGUER

Com arriba vostè a la Beca L'H?

Jo sóc d'Hostafrancs de tota la vida, però els meus pares es van conèixer a Santa Eulàlia, i tinc un lligam sentimental amb L'H, tota la família viu a Santa Eulàlia, la Torrassa i Bellvitge. La meua arribada va ser una mica casual, estava en un moment que no tenia feina i que anava mirant diferents projectes. M'agrada molt fer recerca, va arribar a les meves mans aquesta beca i vaig pensar que podia ser una bona manera de treballar un tema que no havia fet mai. M'hi vaig presentar i va sortir.

I què ens pot dir ara de Can Trinxet i del seu estudi?

Jo voldria destacar que caldria modificar el concepte de patrimoni com el d'aquelles obres úniques realitzades per un geni i que cal preservar per a la posteritat. Jo crec que el patrimoni industrial va més enllà del que és

un edifici: són les màquines i els objectes, però són també les vivències de les persones. Crec que en aquest sentit l'Arxiu Històric de L'H ha fet una molt bona tasca de restaurar i catalogar aquest fons de material de Can Trinxet. Tot això s'ha de preservar perquè en aquesta societat en què tot va de pressa també és important saber els nostres orígens. I jo en aquest estudi m'he centrat més en la vivència i l'essència humana que va donar vida a la fàbrica.

Aquí cal destacar la petita crítica que fa al final de l'estudi sobre l'estat actual de la zona...

Dintre del projecte vaig anar a veure aquell lloc per reviuere una mica l'esperit d'aquest món, i quan vaig arribar allò era totalment fred, n'havia desaparegut tota l'essència. Quan t'impliques amb les veus de les gravacions d'aquelles persones et sembla estar dintre d'aquell món i arribes allà i veus que tot això ha desaparegut. Per això

Judith Barnés, autora de l'estudi sobre Can Trinxet

FOTO CEDIDA / DANIEL ZAPATER

“He aconseguit un accésit al Premi Bonaplata 2011 per la valoració del Patrimoni”

“M'he centrat en la vivència humana de la fàbrica”

deia que és molt important fer cerques d'aquest tipus i conservar tot aquest material, perquè es conservi alguna cosa d'allò que va ser. Et trobes allà i dius 'no pot ser que allò que era ja no hi sigui'. Quan fas una cerca a Google de Can Trinxet, el primer que apareix és el centre residencial d'una immobiliària; bé, com a mínim se n'ha conservat el nom. Que restaurin l'edifici per fer-hi un centre cultural [futura escola municipal de música] em sembla molt bé, però de tota manera s'ha de recordar el que va ser, la

gent que hi va treballar i la importància que va tenir la fàbrica en aquell barri.

Hi ha molt material de l'empresa i dels treballadors que tothom pot consultar a l'arxiu, oi?

Sí, sí, es pot consultar. Fins ara només hi ha el 45% del material del fons catalogat, que és al que tenim accés però que és moltíssim. Pensa que hi ha treballadors que van estar allà tota la vida i només un dels seus expedients de personal et pot ocupar un matí... S'havia de seleccionar per fer un primer tast, perquè aquest podria ser un treball de tesi doctoral per fer un estudi més extensiu que en nou mesos de beca és impossible.

Vostè treballa per a museus, institucions i empreses relacionades amb la cultura. Viure de la cultura és complicat?

Complicadíssim, molt difícil, i més per a la meua generació (tinc 26 anys). Jo ara sí que estic treballant però tinc molts companys que no treballen en el que han estudiat i són gent molt preparada que no té accés a una feina mínimament digna. Però també penso que hem de tirar endavant, malgrat que hi ha un pessimisme molt generalitzat, crec que hem de mirar cap al futur i, amb voluntat i esforç, es pot aconseguir una feina i sortir d'aquest context.

Aquest estudi sobre la fàbrica acaba d'aconseguir un guardó. Expliqui'ns una mica...

Sí, he aconseguit un accésit al Premi Bonaplata 2011 per la valoració del patrimoni industrial, tècnic i científic. És un concurs on es presenten una gran diversitat de propostes, incloses tesis doctorals i projectes arquitectònics de rehabilitació. Jo també m'hi vaig presentar i justament la setmana passada em van dir que m'havien concedit l'accésit al premi que em lliuraran el 19 de desembre. La recerca sobre Can Trinxet m'ha obert tot un món que no m'esperava. ■